ВИШЕ ОД ВЕСТИ

Зрна & громаде

(МАРТ 2006)

(Живот.)

Слађана Кобас, тринаестогодишња девојчица из Приједора, након болести дугих колико и њен живот, преминула је у четвртак, 9. фебруара 2006. године. Била је једина преживела од тринаест беба у инкубатору бањалучке болнице, којима Србија 1992. године није послала боце са кисеоником, повинујући се забрани летова наређеној од стране „међународне заједнице".

Дуговали смо јој кисеоник, сада јој дугујемо сећање.

Мир њеној мученичкој души.

(Величина.)

„На преговорима о статусу Косова, у Бечу, могло би се показати да је за мале државе као што је Србија ризично да се ослоне на међународно право”, пише Франкфуртер алгемајне цајтунг.

(Латифундије.)

Убрзано преузимање огромних површина најквалитетнијег обрадивог земљишта у Војводини од стране само неколико нових господара-монополиста се наставља. Тиме се заокружују неразумне „реформске мере” у области аграра и производње хране, виталној за сваку нацију која рачуна на сопствену будућност. Нови латифундисти контролишу већ 312.000 хектара (у државном и друштвеном власништву у Војводини било је око 400.000 хектара), а међу њима предњаче компанија „Делта М”, „МК комерц” Миодрага Костића, Предраг Матијевић, власник индустрије меса назване његовим презименом, фирма „Сојапротеин”, као и чланови породица челних људи ових компанија. Јавна је тајна да неки од „великих купаца” представљају само маску иза које огромне површине купују словеначке и хрватске фирме, по истом моделу по којем су преузета нека веома важна српска предузећа (попут „Соко Штарка”).

Да ли ће се држава, као и у случају „Мобтела”, умешати у свој посао тек после десет година?

(Рачуница.)

„Ако Мило Ђукановић хоће независност од Србије, он мора да тражи помоћ Албанаца. Уместо тога, он им крши права”, изјавио је Џозеф Диогарди, бивши конгресмен и познати албански лобиста у САД, поводом демонстрација Албанаца испред вашингтонског хотела „Хилтон”, у време овогодишњег „молитвеног доручка”, и захтева да се тој националној мањини обезбеде „две аутономне области у Црној Гори и формирају неке нове општине са албанском већином”, те врате наводно „угрожена елементарна људска права”.

Срећом, Мило Ђукановић не чита новине које се баве оваквим споредним стварима.

(Надахнуће.)

Демографско одељење Тужилаштва у Хашком трибуналу, на основу вишегодишњег истраживања демографских стручњака, званично је проценило да је у рату у БиХ од 1992. до 1995. страдало 102.622 особе на свим зараћеним странама. Од тога, према истим проценама, 54 одсто (55.261) били су цивили, а 46 одсто (47.360) погинули су као припадници три сукобљене војске.

Међутим, упркос овим званичним подацима, „већина медија ипак и даље најчешће користи бројку од, преко 200.000 мртвих’” (Википедија), баш као што је то поводом десетогодишњице Дејтона објавио Вашингтон пост. Сарајевски Завод за здравствену заштиту тврди да је број жртава 278.800 (иако је иста институција, три месеца раније, објавила да је жртава било 156.000). Надахнут у бројању био је и Шериф Басиуни, председник Експертске комисије УН коју су финансирали Џорџ Сорош и Макартурова фондација, тврдећи да је број жртава „преко 200.000”. Апсолутни рекорд и даље држи официјелни албански, муслимански и црногорски лобиста у америчком Сенату Боб Дол који још увек тврди да су „Срби убили преко 500.000 муслимана”.

Званични хашки број погинулих у Сарајеву је 3.978, од тога 1.399 цивила. Међутим, креативни броиоци не одустају од бројке „преко 10.000 убијених цивила”.

Такмичење се наставља.

(Инвестиција.)

Америчком адвокату Грегу Кеју хрватска влада исплатила је аванс од 250.000 долара како би се укључио у тим за одбрану генерала Анте Готовине пред хашким трибуналом. Кеј, „искусан учесник хашких збивања”, био је тужилац у поступку против хрватског генерала Тихомира Блашкића, који је правоснажно осуђен. Када је информација о томе процурела у медије, смењена је министар правосуђа Хрватске Весна Шкаре Ожболт.

(Кочнице.)

Европски комесар за проширење Оли Рен изјавио је да ЕУ мора најпре да се позабави сопственим озбиљним економским проблемима, а тек потом да се можда упусти у авантуру даљег проширења својих граница. „При том не мислим само на будуће финансирање ЕУ, већ и на високу стопу незапослености која Унију све више притиска”, рекао је овај четрдесеттрогодишњи фински дипломата. „Треба нам виша стопа привредног раста, више радних места, те институције које ће боље и брже функционисати. У сваком случају, сигурно је да скоро неће бити великог проширења ЕУ попут онога у претходном кругу.”

(Цифре.)

Руске субвенције Украјини до краја 2005. износиле су, само у енергији, између 3,5 и 5 милијарди долара годишње. Укупна помоћ коју је Вашингтон упутио Украјини током прве године након „наранџасте револуције" износи 174 милиона долара.

(Реалитет.)

„Уредници данских новина тврде да је слобода изражавања апсолутно право, једино апсолутно право које постоји, док су сва друга права релативна. Међутим, крута стварност намеће извесне границе. Кад би неки новинар карикатуром исмејао директора свог листа и написао да је овај кретен, показао би да је храбар, али би завршио на улици", рекао је португалски нобеловац Жозе Самараго, поводом објављивања карикатура исламског пророка Мухамеда у данским новинама и таласа жестоких масовних протеста муслимана широм света који су уследили.

(Виц.)

Разлика између дипломате и даме?

Кад дипломата каже „да", он мисли „можда"; када каже „можда", то значи „не".

Када дама каже „не", то значи „можда"; када каже „можда", то је, у ствари, „да".

Дипломата никада не каже „не", дама никада не каже „да".

На ово нас је недавно подсетила Политика, у коментару о механизмима одлучивања у ЕУ. Да ли је то стварно виц?

(Оптика.)

„Италија је у сваком погледу далеко испред Шпаније. У Шпанији је живот испод стандарда Европске Уније, а све што је створено заслуга је неких прошлих времена. Генерал Франко је средином прошлог века увео ред и од сиромашне земље направио државу која може и има шансе да буде део Европе. Његов режим знатно је побољшао животни стандард у Шпанији и његови сународници још увек живе од тих времена", изјавио је римској Републици тренер „Јувентуса" Фабио Капело, некадашњи тренер мадридског „Реала", „Милана", „Роме".

(Тржиште.)

„Сећате ли се још САРС-а, или оног специјалног досад непознатог грипа који ‚мућевито напада срце и изазива наглу смрт', или било које друге дириговане сезонске епидемијске хистерије – редовне кампање фармакомафије на прелазу јесени у зиму на северној полулопти? Наравно да се тешко сећате, ове сезоне пренеражавају вас ‚птичјим грипом', не остављају места за друге помисли! Исте су само блокаде на аеродромима, грозничаве куповине припремљених великих залиха лекова, гужве на границама... Али, морате знати: најмоћније светске фармацеутске индустрије већ дуго не производе само лекове већ и болести. ‚Нова генерација болести' претходи пуштању на тржиште већ припремљене ‚нове генерације лекова' баш за ту болест. Увек се, између тога, остави и неколико месеци или година ‚интензивних скупих истраживања'. Кад се потроши једна прича, вртешка се опет заврти на исти начин. Ради се стално, пуним капацитетом. ‚Да није тако, који би наш интерес био да искоренимо неку болест и тиме, практично, уништимо сопствено тржиште?!' рекао је председник једне од највећих

америчких и светских фармацеутских кућа. Размислите о томе, учините бар толико за своје самопоштовање!" (Из Саопштења „Глобалне мреже за борбу против злоупотреба здравствених проблема човека", јануар 2006)

(Табела.)

САД налазе се на шестом месту по броју заточених новинара на територији под њиховом контролом, саопштио је Комитет за заштиту новинара у Њујорку. Испред њих су Кина, Куба, Еритреја и Етиопија. Тако висок пласман САД дугују пре свега броју заточених уредника и новинара у америчким окупационим зонама у свету.

(Криза.)

Највећи светски произвођач аутомобила, амерички „Џенерал Моторс" у прва три квартала 2005. забележио је губитак од 4 милијарде долара и био принуђен да отпусти додатних 30.000 радника. Један од битних узрока за пад продаје је, процењују стручњаци, чињеница да аутомобили који пуно троше губе трку на тржишту, због раста цена нафте и страха људи од даљег заоштравања енергетске кризе.

(Иконографија.)

Проверили смо вест: портикле за бебе са одштампаном стиснутом песницом, знаком

организације „Отпор”, доиста се могу купити посредством интернета за шест долара по комаду. Мајице са истим знаком коштају 17 долара, а боксерске гаће целих 13 долара. Ову уносну продају организује Александар Марић, некадашњи члан „Отпора”, познат и као инструктор у „обојеним револуцијама” у Грузији и Украјини. Гаће су, тврди продавац, комотне и сексси, а могу да се носе и као доњи веш и као одећа за спавање. Без отпора.
<